

تاثیر محلول پاشی اکسین، جیبرلین و کینتین بر خصوصیات کمی و کیفی میوه و زمان رسیدن محصول در شش رقم انگور محلی ارومیه

جلیلی مرندی، رسول

دانشیار گروه باغبانی دانشگاه ارومیه

در زمان گلدهی کامل شش رقم انگور (لعل پیدانه، قره شیره، قزل ازوم، ریش بابا، داش قره و قره ملحی) اثر محلول پاشی سه مخلوط مختلف تنظیم کننده رشد شامل اسید ایندول استیک + اسید جیبرلیک + کینتین (۲۵+۵+۲۵ میلی‌گرم در لیتر)، اسید ایندول استیک + اسید جیبرلیک + ۲۵+۵ میلی‌گرم در لیتر) و اسید ایندول استیک + کینتین (۲۵+۲۵ میلی‌گرم در لیتر) با خوشه‌های شاهد (بدون تیمار) از لحاظ خصوصیات کمی و کیفی میوه و زمان رسیدن محصول مورد مقایسه قرار گرفت. آزمایش بصورت فاکتوریل با طرح پایه بلوکهای کامل تصادفی در سه تکرار انجام گرفت. نتایج بدست آمده نشان داد هر هر شش رقم انگور مورد مطالعه، وزن خوشه‌ها و وزن صد عدد حبه که توسط تنظیم کننده‌های رشد تیمار شده بودند نسبت به خوشه‌های شاهد کاهش یافت. حداکثر وزن خوشه و وزن صد عدد حبه در خوشه‌های شاهد و حداقل وزن خوشه و وزن صد عدد حبه در خوشه‌های شاهد و حداقل وزن خوشه و وزن صد عدد حبه در خوشه‌هایی که با اسید ایندول استیک + اسید جیبرلیک + کینتین تیمار شده بودند بدست آمد. تاثیر مخلوط‌های مورد آزمایش در میزان قند و اسید حبه‌ها معنی‌دار بوده و بیشترین میزان قند در حبه‌ها که توسط اسید ایندول استیک + اسید جیبرلیک + کینتین تیمار شده بودند بدست آمد. میزان اسید در حبه‌های شاهد بیشتر از بقیه تیمارها بود. یافته‌های حاصل از این آزمایش نشان دادند که میزان حبه‌های بکر بار، در خوشه‌های تیمار شده با ایندول استیک اسید + اسید جیبرلیک + کینتین بیشتر بود، اما در خوشه‌های شاهد حبه بکر بار مشاهده نشد. همچنین نتایج نشان داد که زمان رسیدن خوشه‌هایی که بوسیله اسید ایندول استیک + کینتین تیمار شده بودند کوتاه‌تر، اما در خوشه‌هایی که توسط ایندول استیک + اسید جیبرلیک + کینتین تیمار شدند در مقایسه با تیمارهای دیگر طولانی‌تر بود.